

РЕШЕНИЕ

№ 391

гр. *****, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 47 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. БОГДАНОВА
НОНЧЕВА

при участието на секретаря ДЕНИЦА Ж. ВИРОНОВА
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. БОГДАНОВА НОНЧЕВА
Гражданско дело № 20221110143640 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, уточнена с молба с вх. № 252266 от 18.11.2022 г., подадена от Б. Н. Н. срещу „*****“, с която са предявени искове с правно основание чл. 7, т. 1, б. „а“ от Регламент /ЕО/ 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004 г., чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 и чл. 86 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 250,00 евро, представляваща обезщетение за закъснял полет, и сумата от 200,00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на закъснения полет, както и законната лихва върху двете главници.

В исковата молба се твърди, че ищецът притежавал билет за полет с номер*****, изпълняван от авиокомпания „*****“, от летище ***** до летище ***** (България), на дата 28.05.2022 г., като по разписание времето на излитане било 21:10 ч. местно време, а на кацането – в 23:55 часа местно време. Според ищеца, процесният полет не излетял в посочения част, поради което бил изпълнен със закъснение, по-голямо от 3 часа и половина. Твърди се, че в резултат на това закъснение ищецът изживял значителен стрес, разочарование, неудобства, отрицателни емоции и умора. Страната отправила извънсъдебно искане до ответника за заплащане на обезщетение, но не получил отговор по същото. Въз основа на тези аргументи е отправено искане за уважаване в цялост на предявените искове и за присъждане на сторените по делото разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника

„*****“, за отговор, но в законоустановения срок такъв не е подаден. С депозирана преди първото по делото о.с.з. молба от 06.10.2023 г. ответникът признава главния иск за обезщетение по чл. 7 от Регламент № 261/2004 г. в размер на 488,96 лв. с твърдения, че са предприети действия по заплащане на претендираните суми. Оспорва се претенцията за претърпени неимуществени вреди поради преживяното безспокойство и стрес с доводи, че същите се покриват от обезщетението по чл. 7 от Регламента.

Софийски районен съд, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на делото са кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 7, т. 1, б. „а“ от Регламент /ЕО/ 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004 г., чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 250,00 евро, представляваща обезщетение за закъснял полет ***** от 28.05.2022 г., сумата от 200,00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на закъснелия полет, ведно със законната лихва върху двете главници, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, както и сумата от 5,83 лева, представляваща лихва за забава, начислена за периода от 29.06.2022 г. до 10.08.2022 г. върху претендираното обезщетение по чл. 7, т. 1, б. „а“ от Регламент /ЕО/ 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004 г.

По исковете с правно основание чл. 7, т. 1, б. „а“ от Регламент /ЕО/ 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004 г. и чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Съгласно практиката на СЕС – Решение по съединени дела C-402/07 и C-423/07 Sturgeon (параграф 69), когато пътник на самолетен полет е претърпял закъснение, при което полетът е пристигнал в крайното си местоназначение след повече от три часа от първоначално предвиденото време за пристигане, пътникът има право на обезщетение, определено в чл. 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 г. Със същия е прието, че пътниците на закъснели полети може да се приравнят на пътниците на отменени полети за целите на прилагането на правото на обезщетение.

Съгласно чл. 7, параграф 1, буква "а" от Регламент (ЕО) № 261/2004 г., пътниците получават обезщетение от 250 евро при закъснение или отмяна на полет, при който се изминава разстояние до 1500 километра. Съгласно чл. 3, § 1 от Регламента, същият се прилага: а) за пътници, заминаващи от летище, намиращо се на територията на държава-членка, към която Договорът се прилага; б) за пътници, заминаващи от летище, намиращо се в трета страна, до летище, разположено на територията на държава-членка, за която Договорът се прилага, освен ако те не са получили облаги или обезщетение и не им е предоставена помощ в тази трета страна, ако опериращият въздушен превозвач на съответния полет е превозвач от Общността. Съгласно § 2, параграф 1 се прилага, при условие че пътниците: а) имат потвърдена резервация за съответния полет и, освен в случая с отмяната, посочен в член 5, се представят на гишето за регистрация в час, посочен предварително и в писмен вид (включително по електронен път) от въздушния превозвач, туроператора или упълномощен пътнически агент, или, ако не е посочен час – не по-късно от 45 минути преди обявения час на излитане; или б) са прехвърлени от въздушния превозвач или

туроператор от полета, за който са имали резервация, на друг полет, независимо от причината.

За основателността на предявения иск по чл. 7, т. 1, б. „а“ от Регламент /ЕО/ 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004 г. ищецът трябва да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на валидно възникнал договор за превоз между страните с предмет процесния полет, потвърждение на резервацията, явяването си навреме на летището и представянето си за полета, както и закъснение при осъществяването на процесния полет с повече от 3 часа.

В тежест на ответника е да докаже наличието на обстоятелства, водещи до отпадане отговорността на превозвача по смисъла на Регламент (ЕО) № 261/2004 г.

С оглед признанието на иска за обезщетение по чл. 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 г. в размер на 488,96 лв. (представляващи левовата равностойност на заявената претенция от 250 евро по фиксинга на БНБ), в това число и признанието на всички факти, включени във фактическия състав на предявения иск, същият следва да бъде уважен в цялост за сумата от 250 евро. В този смисъл са и ангажираните от ищеца писмени доказателства – потвърждение на резервация за полета, както и електронен самолетен билет (л. 6 – 11 от делото).

Изложеното обуславя основателността и на предявения акцесорен иск за сумата от 5,83 лева, представляваща лихва за забава, начислена за периода от 29.06.2022 г. до 10.08.2022 г. върху претендираното обезщетение по чл. 7, т. 1, б. „а“ от Регламент /ЕО/ 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004 г., съгласно исковата претенция. Предвид липсата на възражения от страна на ответника относно мораторната лихва за забава, и този иск следва да бъде изцяло уважен.

За пълнота на мотивите, следва да се посочи, че депозираната от ответника по делото молба вх. № 281468 от 10.10.2023 г. (датата на първото и последно о. с. з.), към която са приложени доказателства за извършено плащане на сумата от общо 570,96 лв., не води до различен краен извод за основателността на исковите претенции. Същата е предадена в деловодството на настоящия съдебен състав на 11.10.2023 г., видно от удостоверяването на този факт от деловодителя на състава, тоест в момент, последващ приключването на съдебното дирене и обявяването на делото за решаване. На основание чл. 235, ал. 3 ГПК съдът взема предвид и фактите, настъпили след предявяване на иска, които са от значение за спорното право, но крайният момент, към който следва да бъде установено неговото съществуване или несъществуване, е приключването на съдебното дирене. Ответникът не се е възползвал от възможността да представи въпросните доказателства лично в откритото съдебно заседание, нито по някакъв начин е отразил в молбата обстоятелството, че същата се депозира по дело, насрочено за разглеждане в о. с. з. в същия ден на нейното входиране в съда, което да доведе до своевременното ѝ предаване в деловодството на състава, респективно – до прилагането ѝ в кориците на делото преди обявяването му за решаване. При това правно положение, в случай на образуване на изпълнително производство за събиране на процесните суми срещу ответника длъжник, последният може да упражни правата си по реда на чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК.

По иска с правно основание чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД:

За доказване на предявения иск ищецът следва да установи наличието на твърдените неимуществени вреди; причиняването им от лица, на които ответникът е

възложил работа по осъществяването на полет ***** от 28.05.2022 г., както и причинно-следствената връзка между причинените вреди и противоправното деяние, осъществено при или по повод на възложената от ответника работа.

Чл. 12 от Регламент (ЕО) № 261/2004 г. изрично предвижда, че регламентът не засяга правата на пътника за допълнително обезщетяване. Следователно отговорността на въздушния превозвач не е лимитирана до размера на обезщетенията, посочени в чл. 7 от регламента, като всеки пътник, който е претърпял вреди над този размер, има право да получи допълнително обезщетение по общия ред.

По делото се установи, че между ищеца и “*****” е бил сключен договор за превоз на пътници, който е бил неточно изпълнен от страна на въздушния превозвач, тъй като е извършил уговорения полет със закъснение – самолетът, чрез който е следвало да се осъществи полетът с начален час на потегляне 21:10 часа на 28.05.2022 г. от гр. *****, е излетял часове след това, съответно е пристигнал в крайната дестинация – гр. *****, България, на 29.05.2022 г., в 3:35 часа. В този смисъл може да се приеме, че превозвачът не е изпълнил своята престация точно съобразно уговореното, включително във времево отношение, което по аргумент от чл. 63, ал. 1 и чл. 79, ал. 1 ЗЗД обуславя договорната му отговорност да обезщети ищеца за претърпените от него неимуществени вреди.

Съгласно разясненията, дадени в Тълкувателно решение № 4/2012 г. от 29.01.2013 г. по тълкувателно дело № 4 по описа за 2012 г. на ОСГТК на ВКС, когато неимуществените вреди са причинени от неизпълнението (или неточното изпълнение) на договорни задължения, на обезщетяване подлежат вредите, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждане на задължението.

За установяване на посочените елементи от фактическия състав на предявения иск по делото е разпитан свидетелят Д*** И*** – дългогодишен приятел на ищеца и пътник на процесния полет. Същият излага, че на 28.05.2022 г. е трябвало да се приберат от К*** до България, при първоначално обявен полет за 21:10 часа и време на пристигане 23:55 часа. Отишли на летището повече от два часа преди обявения час на полета, където ги уведомили, че полетът се отлага първоначално за 23:00 часа, след което за 00:30 часа на следващия ден, в резултат на което пристигнали на 29.05.2022 г. сутринта, в 3:35 часа. Описва, че на летището е настъпила суматоха – напълнило се е с много хора, тъй като е имало много отменени полети. Пейките били заети, което наложило да седят на пода, пред лавките за храна и вода се образували опашки, а продуктите били бързо изкупувани, което допълнително изнервило обстановката. Ковид ситуацията не била преминала, но не всички пътници били с маски на летището, което също създавало дискомфорт и притеснение. Относно състоянието на Б. Н. свидетелят посочва, че ищецът впоследствие се е чудел дали да предприема пътуване или не поради опасенията му да не се повтори отново описаната ситуация, оставила

горчив привкус от организираното пътуване.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля като последователни и логични, дадени от лице, имащо преки впечатления от създалата се обстановка на летището, включително и за преживените от Б. Н. негативни емоции, породени от закъснението на полета с над три часа от уговореното време. В тази връзка настоящият състав приема, че стресът и неудобствата, претърпени от ищеца, са били по-големи от обичайните за един пътник. Това следва от наличието на значителен брой хора на летището, липсата на осигурени условия за храна и отдых до изчакване на предвидения час за излитане, изпълнението му в ранните часове на денонощието, съществуващата към датата на събитието ковид пандемия, както и допълнителното безпокойство, свързано с факта, че на следващия ден ищецът е бил на работа. Посочените обстоятелства в своята съвкупност и цялост несъмнено водят до извод за причинени стрес, умора и безсъние, в това число раздразнение, липса на настроение и напрежение при изпълнение на работните задължения на ищеца през следващите работни дни, а в дългосрочен план – и породения страх от пътуване с оглед опасността създалата се ситуация да бъде повторена.

Забавеното осъществяване на полета и обсъдените допълнителни притеснения за ищеца се намират в причинно-следствена връзка с поведението на ответника, доколкото неимуществените вреди не биха настъпили при своевременно и точно изпълнение на задълженията на въздушния превозвач. В този смисъл претърпените вреди следва да бъдат репарирани, което обуславя присъждането на допълнително обезщетение от 200 лв., съгласно исковата претенция.

По разноските:

Предвид изхода на спора, право на разноски има ищецът, като на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в негова полза следва да се присъдят такива в общ размер на 820 лв., от които 100 лв. за държавна такса и 720 лв. – адвокатско възнаграждение. Последното е действително заплатено на адв. В. К., видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие от 08.08.2022 г., представляващ разписка за получената сума (л. 16).

Ответникът своевременно е възразил по реда на чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Предвид предмета на делото, неговата правна и фактическа сложност, материалния му интерес, както и събраните по делото доказателства, съдът намира направеното възражение за неоснователно, доколкото претендираното възнаграждение е в рамките на предвидения минимален размер. При преценката си съдът съобрази приложимата редакция на Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения, Софийски районен съд, I-во ГО, 47-ми състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 7, т. 1, б. „а“ от Регламент /ЕО/261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004 г., чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, „*****“, чрез „*****ИК: *****“, със седалище и адрес на управление: град ***** **, р-н *****-*****“, сграда *** **да заплати на Б. Н. Н.**, ЕГН: *****“, със съдебен адрес: гр. *****“, район *******сумата от 250,00 евро**, представляваща обезщетение за закъснял полет ***** от 28.05.2022 г., изпълняван от летище К*** (**** до летище ***** (България), **и сумата от 200,00 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на закъснелия полет, **ведно със законната лихва** върху двете главници, считано от 11.08.2022 г. до окончателното изплащане, както и **сумата от 5,83 лева**, представляваща лихва за забава, начислена за периода от 29.06.2022 г. до 10.08.2022 г. върху претендираното обезщетение по чл. 7, т. 1, б. „а“ от Регламент /ЕО/ 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004 г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, „****“, чрез „*****ИК: *****“, със седалище и адрес на управление: град ***** **, р-н *****-*****“, сграда *** **да заплати на Б. Н. Н.**, ЕГН *****“, със съдебен адрес: гр. *****“, район *****“, **сумата от 820 лева**, представляваща сторени от ищеца разноси в хода на производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____